

EL TEMPS

Petits i fotuts empresaris

La sensació de molts i molts empresaris valencians de no ser prou escoltats pels rectors de la política econòmica espanyola no és nova. És una sensació que ja tenien en època del govern socialista i que es manté actualment, amb el govern del Partit Popular. A diferència de Catalunya, on el partit que governa la Generalitat no és el mateix del govern de Madrid, al País Valencià pràcticament sempre ha governat el mateix partit de l'executiu espanyol. I això, moltes vegades, ha estat més un inconvenient que un avantatge.

A causa del mapa polític, els empresaris valencians no han tingut gaires possibilitats de comunicar-se directament i amb fluïdesa amb el govern espanyol, a part dels actes oficials i contactes institucionals. Tenir un president de la Generalitat de la mateixa corda que el president del govern espanyol és teòricament un privilegi, però en la pràctica s'ha demostrat que no té per què ser més útil que altres combinacions polítiques.

El cas més evident és el dels empresaris catalans, que sobretot des del 1993 han utilitzat dues vies eficaces de diàleg amb la Moncloa: una, el contacte amb Convergència i Unió perquè represente els seus interessos davant del govern de torn, primer en època de Felipe González i ara de José María Aznar; i dues, la negociació directa amb el president de govern i amb els ministres a través d'institucions o persones clau (l'Institut de l'Empresa Familiar, el Cercle d'Economia o el president de la patronal, Foment del Treball).

En canvi, als empresaris valencians mai no els ha acabat de funcionar del tot ni un sistema ni l'altre. Han comprovat que tractar amb "delegacions" del poder central no assegura que els missatges arriben al lloc ni a la persona adequades, per molts ministres valencians que s'hagen assegut als bancs del govern espanyol. I un altre gran problema ha estat la constant divisió entre les diferents organitzacions empresarials del País Va-

lencià, una situació que els ha restat força i representativitat.

Dijous dia 6 de novembre es fa la "nit de l'economia valenciana" a les instal·lacions de la Fira de València, convocada per la Cambra de Comerç. Precisament, Fira i Cambra són dos exemples d'institucions que han patit la desunió entre els empresaris i la politització estèril dels seus dirigents: com a anècdota recent, la complicitat dels dirigents de la Fira amb el govern d'Eduardo Zaplana quan van denegar l'ús del local per a la cerimònia de lliurament dels Premis Octubre, amb l'excusa de l'acte empresarial.

Paradoxes de la vida, a una gran majoria dels assistents a la "nit de l'economia valenciana" (de la "província" de València) no els fa gens de gràcia que els hagen utilitzat com a coartada per a una maniobra política del govern Zaplana contra els Octubre. Perquè els empresaris no volen servir d'excusa ni de coartada de res, sinó que els facen cas i els escolten quan demanen canvis i millores en la política econòmica.

No volen ser l'objecte de l'adulació gratuïta dels polítics ni de campanyes propagandístiques a favor de les PIME, no volen promeses d'incentius per a invertir o per a crear més llocs de treball. Volen fets: que els governs compreguen què són i què necessiten les empreses petites i mitjanes i que facen una política que les tinga en compte.

Fins ara, el Partit Popular i la seua "delegació" al País Valencià han caigut en els errors de sempre, de prometre molt però fer una política que afavoreix més les grans empreses que les petites, més les grans societats que els empresaris familiars. Tot i que hi ha hagut alguns avenços des del 1993, les PIME encara són la ventafocs de la política econòmica. Encara reben moltes més promeses que realitats, tot i ser les que creen més llocs de treball. I al País Valencià, el panorama de desunió i politització de les organitzacions patronals no els fa cap favor, ni ajuda gens a millorar les coses. ■

"Els empresaris no volen servir d'excusa de res, sinó que els escolten quan demanen canvis en la política econòmica."

"La desunió de les patronals no els fa cap favor, ni ajuda gens a millorar les coses."